मन्यते धर्म्म एवेति स चाधर्म्मेण लिप्यते। अग्नयस्तस्य कुप्यन्ति शूद्रयोनिं स गच्छति।
पितरश्च न तुष्यन्ति सह देवैर्विशेषतः। प्रायश्चित्तन्तु यत्तत्र ब्रुवतस्तन्निबोध मे।
यत् कृत्वा तु नरः सम्यक् सुखी भवति विज्वरः। गवां मूत्रपुरीषेण पयसा च घृतेन च।
अग्निकार्य्यं त्र्यहं कुर्य्यान्निराहारः समाहितः। ततः संवत्सरे पूर्णे प्रतिगृह्णन्ति देवताः।
हृष्यन्ति पितरश्चास्य श्राद्धकाल उपस्थिते। एष ह्यधर्म्मो धर्म्मश्च सरहस्यः प्रकीर्त्तितः। १०८५
मर्त्यानां स्वर्गकामानां प्रेत्य स्वर्गसुखावहः।

इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्व्वणि आनुशासनिके पर्व्वणि दानधर्म्मकथने अष्टाविंशत्यधिकशततोऽध्यायः॥ १२८॥

॥ लोमश उवाच ॥ परदारेषु ये सक्ता अकृत्वा दारसंग्रहं। निराशाः पितरस्तेषां श्राद्धकाले भवन्ति ते।
परदाररतिर्यश्च यश्च बन्ध्यामुपासते। ब्रह्मस्वं हरते यश्च समदोषा भवन्ति ते।
असम्भाष्या भवन्त्येते पितॄणां नात्र संशयः। देवताः पितरश्चैषां नाभिनन्दन्ति तद्भविः।
तस्मात् परस्य वै दारान् त्यजेद्वन्ध्याञ्च योषितं। ब्रह्मस्वं हि न हर्त्तव्यमात्मनो हितमिच्छता। १०९०
श्रूयताञ्चापरं गुह्यं रहस्यं धर्म्मसंहितं। श्रद्दधानेन कर्त्तव्यं गुरूणां वचनं सदा।
द्वादश्यां पौर्णमास्याञ्च मासि मासि घृताचितं। ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छेत तस्य पुण्यं निबोधत।
सोमश्च वर्द्धते तेन समुद्रश्च महोदधिः। अश्वमेधचतुर्भागं फलं सृजति वासवः।
दानेनैतेन तेजस्वी वीर्य्यवांश्च भवेन्नरः। प्रीतश्च भगवान् सोम इष्टान् कामान् प्रयच्छति।
श्रूयताञ्चापरो धर्म्मः सरहस्यो महाफलः। इमं कलियुगं प्राप्य मानुषाणां सुखावहः। १०९५
कल्यमुत्थाय यो मर्त्यः स्नातः शुक्लेन वाससा। तिलपात्रं प्रयच्छेत ब्राह्मणेभ्यः समाहितः।
तिलोदकन्तु यो दद्यात् पितॄणां मधुना सह। दीपकं कृशरं चैव श्रूयतां तस्य यत् फलं।
तिलपात्रे फलं प्राह भगवान् पाकशासनः। गोप्रदानञ्च यः कुर्य्याद्भूमिदानञ्च शाश्वतं।
अग्निष्टोमञ्च यो यज्ञं यजेत बहुदक्षिणं। तिलपात्रं सहैतेन समं मन्यन्ति देवताः।
तिलोदकं सदा श्राद्धे मन्यन्ते पितरोऽक्षयं। दीपे च कृशरे चैव प्रीयन्तेऽस्य पितामहाः। ११००
स्वर्गे च पितृलोके च पितृदेवाभिपूजितं। एवमेतन्मयोद्दिष्टमविदृष्टं पुरातनं।

इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्व्वणि आनुशासनिके पर्व्वणि लोमशरहस्ये ऊनत्रिंशदधिकशततोऽध्यायः॥ १२९॥

॥ भीष्म उवाच ॥ ततस्त्वृषिगणाः सर्व्वे पितरश्च सदेवताः। अरुन्धतीं तपोवृद्धामपृच्छन्त समाहिताः।
॥ अरुन्धत्युवाच ॥ तपोवृद्धिर्म्मया प्राप्ता भवतां स्मरणेन वै। भवताञ्च प्रसादेन धर्म्मान् वक्ष्यामि शाश्वतान्।
सगुह्यान् सरहस्यांश्च तान् शृणुध्वमशेषतः। श्रद्दधाने प्रयोक्तव्या यस्य शुद्धं तया मनः।
अश्रद्दधानो मानी च ब्रह्महा गुरुतल्पगः। असम्भाष्या हि चत्वारो नैषां धर्म्मं प्रकाशयेत्। ११०५
अहन्यहनि यो दद्यात् कपिलां द्वादशीः समाः। मासि मासि च सत्रेण यो यजेत सदा नरः।
गवां शतसहस्रञ्च यो दद्याज्ज्येष्ठपुष्करे। न तद्धर्म्मफलं तुल्यमतिथिर्यस्य तुष्यति।
श्रूयताञ्चापरो धर्म्मो मनुष्याणां सुखावहः। श्रद्दधानेन कर्त्तव्यः सरहस्यो महाफलः।